

ELŐFIZETÉSI ÁR

szétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy órára 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtnak el.

Az opera és a trachoma.

Szeged, nov. 26.

Az operáról és a trachomáról beszéltek az állami költségvetést tárgyaló pénzügyi bizottságban egy lélegzetre. Mind a két dolog a belügyi tárca keretében fordul elő és csak az a különbség egyik és másik között, hogy az operára igen sokat költ az állam, a trachomára semmit.

Ez is volt az oka tulajdonképp, hogy a két, nem éppen rokon kéréstől ugyanazon órában mondtak véleményt a pénzügyi bizottság tagjai.

Tulsokat költünk a budapesti dalszínházra, mely az állami subvenciót már csak a saját tetemes bevételein és a királyi udvar jelentékeny segélyén tul veszi igénybe. Ez a panasza nemcsak Helfy Ignácnak, aki minden tételét megrosztálja a budgetnek lelkiismeretesen, hanem Hegedüs Sándornak is, aki egész hőssé nőtt már a kormány minden tettének védelmezésében, sőt még Wahrmann Mórnak is, aki első emeleti páholyt tart az operában.

A véleményeknek ilyen ritka esetben összevágó próbája után, azt hiszszük, ki lehet mondani, hogy az operánál pazarolnak. Utóvégre is, az nem föltétele egy dalszínház magasabb rendeltetésének, hogy minden előadás négyezer forintba kerüljön. Eféle luxus juttatta tönkre a bajor királyt, akit most már nem kevesebbel gyanusítanak, mint hogy az anyagi bukástól menekülnő,

egy jó partival akar magán segíteni.

Hát a magyar status még jó partiet sem csinálhat, mert — fájdalom — össze van házasodva Ausztriával, és így igazán helyén való, hogy mindenütt, de különösen a fényűzésben tartsunk böles mérsékletet.

Maga a belügyi miniszter sem tagadta, hogy az opera igen-igen drága multság úgy, amint kezelik, de fontosnak tartja, hogy magas színvonalon álló operánk legyen. Szükséges ez — ugymond — a főváros érdekében is, mert így számíthat az idegenek nagy mérvű forgalmára.

Csodálatos, hogy már ebben is bécsi schlagworttal áll elő a kormányelnök. A bécsiek, azok fordítanak minden kérdést a császárváros idegen-forgalmának érdekére. De a bécsiektől is végtelen tévedés ez. Meggyőződtek róla néhány év óta számtalanszor, hogy pusztán multságok kedvéért vajmi kevesen mennek a metropolisokba.

És ha mennek is, vajjon a magyar főváros nem nyujt-e elegendő multságot? Vagy nem állhat-e magas színvonalon a budapesti dalszínház akkor is, ha tizezrekkel fizetett tagok nem henyélnék hónapokon keresztül?

Nagyon megfontolandó ez nálunk, hol a missióval bíró vidéki színészet absolute nem részesül állami segélyben. Harmincz-negyven ezer forint megtakarítás játszva keresztül vihető az operánál és ennyi pénzzel másfelől tíz vidéki szintár-

sulatot lehetne támogatni, mert arra ugyan ne számítsunk, hogy Temesváron, Beeskereken és más vegyes ajku városokban a színészek örök időig fognak koplalni hazafias lelkesedésből.

Aztán ha nem is a színészet terén, mennyi más provinciájában a belügyi kormányzatnak lenne égető szükség azokra az összegekre, miket itt vagy ott, legkivált a közösügyes kiadásoknál megtakaríthatna egy nemzete érdekeit szíven viselő kormány, ha ugyan képzelhető ilyen a közösügy szolgálatában.

Itt van mindjárt a közegészségügy, melynek elhanyagolásáról még egy Láng Lajos sem tartózkodik beszélni. Láng Lajos leghűségesebb embere a kormányelnöknek, kinek gyors és fényes karrierjét köszöni. Mint tisztviselő nem is szólna ő egyet se, de kitör belőle a statisztikus, aki aggódva olvassa a halandóságról szóló és mindig csak évek múlva kiadott táblázatokat, meg azt a másik statisztikát, hogy az országban több mint 500 kórosvosi állás nincs betöltve.

Tisza Kálmán azt feleli hü emberének aggodalmaira, hogy magának a népnek kell első sorban egészségére és életére ügyelni. De vajjon hogy csinálja ezt a nép? És hogyan gyógyíttassa magát, mikor három határ földre nem talál orvosi segélyt?

Egyébiránt maga a miniszterelnök is ijeszítőknék mond bizonyos tényeket, ezek közt a tébolyházak túltömöttségét és az egyiptomi szembetegségek

oly mértékbe való terjedését, hogy már-már országos veszedelemmé kezd fajulni.

Nem kezdődik, de valósággal beütött már ez az országos veszedelem. Amit csak mi tudunk közvetlenül, a szegedi határban, Csongrádban és a szomszédos vármegyékben ezrekre megy a trachoma-betegek száma, kik erélyes orvosi közbelépés nélkül a biztos megvakulásnak néznek elébe.

És mit tesz ezzel szemben a belügyi kormány?

Elolvashatja bárki Mindszent község archivumában azt a miniszteri leiratot, melylyel Tisza Kálmán a szerény anyagi helyzetű községnek kétszeri fölterjesztésére egész ötszáz forintot utalványoz akkor, mikor a sok százra menő trachoma-betegek megfelelő kezelésére ugyanannyi ezer forint sem elegendő. Nem is szólva a kérdés humanisztikus részéről, vajjon mitevő legyen az a szegény község, ha száz meg száz világtalan ember szorul a könyörületére és munkabíró, adófizető polgárok helyett kolduló vakok özönlik el határait?

De maga Szeged városa is tarthatatlan helyzetbe jut a trachoma-betegeivel. Ezidőszerint néhány ezer forintot költ a város az egyiptomi szembetegség gyógyítására és minden nap inkább meggyőződünk róla, hogy az eddigi intézkedések korántsem álllanak arányban a veszedelem nagyságával. A szegedi tanyákon és mindennütt, ahol ily mérvben lépett föl a trachoma, rendszeresen kell szer-

TÁRCZA.

Este.*)

I.

A méla estharang
Fölcsengő szavára
Édes szelid álom
Borúl szempillámra.

Elöttem csöndesen
Aranylik száz ajtó,
Aranyból, ezüstből,
Tündöklő ragyogó.

Ismerős alakok
Rajtuk előjönnek,
Egyik arcán mosoly,
Másén rezgő könyvek.

Odajönnek hozzám,
Kezemet megfogják:
„Csüggedt, komor ember,
Emlékszel-e reánk?”

Emlékszem, emlékszem,
Ismerlek titeket:
Multamból vagytok ti
Bánatok, örömeik.

Oh szelid örömeik,
Oh enyhe bánatok,
Körötökben szívem
Baldogan feldobog!

Körülbongnak ismét
Baldog órák, percek,
Elhányt kincseivel
Tékozló lelkeimnek.

*) Örömmel közöljük az ismeretlen szerzőnek e hozzánk beküldött mely hangulatu, kerek formájú s igaz tartalmu költeményeit. Minden változtatás nélkül közöljük, bár itt-ott némi simitgatás elérné rájuk. De simitgatás nélkül is a maguk erényeikben és fogyatkozásaikban oly költemények, amelyek teljesen irodalmi színvonalon állanak. Aki e megkapó költeményeket írta: hivatva van, ha az élet mostohaságából képes megedzve kibontakozni, a magyar költészetben tisztességes nevet vinni ki magának. Pósa Lajos.

Ragyogó ifjúkor
Rám tündöklő fényben, —
Percre magam ismét
Dúsgazdagnak érzem.

... Elhal a harangszó,
Hangi elmosódnak:
Alakok eltűnnek,
Ajtóik becsukódnak . . .

Ajtók becsukódnak
Távolba', közelbe' . . .
S mint koldus borulok
A küszöbeikre.

II.

A halászkok hazamennek,
Bogot bontnak, hálót szednek.
Nyugton úszik hab a habra,
Ezüst vízben a rany potyka.

Gyepes dombon szól a kolomp,
Fehér nyáj az utra tolong, —
S mind messzebb a kolomp szava,
Elhangzik a nyáj robaja.

Jön az árnyék, közeledik,
A határ is feketedik, —
Messze mozog még valami,
Bogár, ember vagy egy kocsi . . .

Tisza partján üldögélek,
Nézem a haza menőket,
Hallgatom hab csövegését . . .
Hallgatom az est beszédét . . .

Oh az este mily beszédes,
A szava oly titkos, édes:
Nyújas otthon, csöndes fészkek,
Nyugodalmas, öreg évek . . .

Hiába hívsz nyújas este,
Susogatsz az én fülemben:
Mennék, mennék én is haza,
De nem tudom, merre, hova?

Nem lesz nekem soh' se részem,
Az est büvös enyhelyében,
Örök boldogság étem sora,
Társam az út nehéz pora . . .

Csillog a víz sötét fodra,
Halkan uszik hab a habra —
Ha közéjük befeküdnék:
Talan én is haza a jutnék!

A halászkok haza mennek,
Bogot bontnak, hálót szednek.
Messze szól a kolomp szava,
Elhangzik a nyáj robaja . . .

III.

Köszönöm, köszönöm Jancsi bátyám néked,
Emlémem szivedből hogy még ki nem tépted.
Tudom, hogy titeket megszomorítalak
A midőn elhagytam a vén szülőházat;
S most, midőn a lámpa halvány világánál
E sorokat írom hozzád Jancsi bátyám,
A homályból felém árnyak ingadoznak
Lesujtva, vándolva én reám mutatnak, —
Oh az estől félek!

Látom ősz apámat, ezt a jó öregot,
Ki most is titkolja könyelműségemet.
— „Kutyabaja sincsen a Kálmán gyereknek!”
A tudakozóknak ilyképen felelget.
— „Színész lett”, suttogják. — „Színész a gutába,
Ott izzad szegényke valami könyvtárba!”
De midőn leborul a magános este:
Látom őt, ősz fejét kezébe temetve . . .
Oh az estől félek!

Hát anyám . . . mondja-e most is fűnek, fának,
Bámész cselédnőnek, leányos mamáknak:
„Az én Kálmán fiam, az lesz csak az ember!”
Tudom most is mondja . . . nagyon szeret engem!
A cselédnő bámul, törí fejét azon:
E közben mért sir a tekintetes asszony?
És midőn leborul a magános este,
Elvonul, hogy könyét a világtól rejtsen . . .
Oh az estől félek!

Oh az estől félek . . . napközben fejemet
En is fölemelem, remélni is merek —
Belevetem magam a világ zajába,
Elkábítja lelkeim szilaj harsogása.
De midőn leborul a magános este,
Egy új nap kinjával omlok térdeimre.
Ti juttok eszembe édes Jancsi bátyám,
És hogy a szivetek mennyire megbántam . . .
Oh az estől félek!

Szücs Kálmán.

vezni kielégítő orvosi segélyt, tekintet nélkül a költségekre. Mert itt nagy érdekek forognak koczán, nagyobbak, mint mikor bosnyák menekültek jóvoltára olvasatlan száz ezreket költöttünk az állam pénzéből.

Se Szeged, se egy városa az országnak nem bírhatja el maga a vakság veszedelme elleni védelem költségeit. Itt vagy az államnak kell segítő kezet nyújtania, vagy a vöröskereszt-egyletnek, mely milliókat szed össze a magyar társadalomtól és most mellest még külön gyűjtést indít a szerb-bolgár harc sebesültjeinek javára.

A vöröskereszt-egylet agitátorai mindig azzal állottak elő, hogy ez a szövetség nemcsak háboru idején teljesít emberbaráti szolgálatokat, hanem kész arra mindenkor, ha a szükség kívánja. Ime, az alkalom, mozgósítsa a vöröskereszt-egylet pénzt és készleteit a tanyák vadonaiba, hol a népet és abban a hadsereg ujoncjelöltjeit a vakság átka fenyegeti.

A spanyol király halála. A spanyolok ifjú királya — mint éjjel érkezett sürgönyök jelentik — ravatalon fekszik. Férfiutód nélkül halván el, Spanyolország ismét nagy belső válság előtt áll. Előreláthatólag mind a karlisták mind a köztársaságiak föl fogják használni a trónüresedést arra, hogy a hatalmat a maguk kezébe kerítsék. S könnyen meglehet, hogy a forradalom külső beavatkozást s előre nem is sejtethető átalakulásokat fog maga után vonni.

A halálesetről és előzményeiről következő táviratok szólnak:

Madrid, nov. 24. Alfonzó király ma reggel vérhast kapott, mely betegség rohamosan lepte meg őt. A királyi család tagjai, a miniszterek és orvosok a pardo várakba a királyhoz siettek. A miniszterek értekezletre gyűltek össze. A templomokban imák tartása rendeltetett el.

London, nov. 25. A külügyi hivatalhoz Madridból délután érkezett távirat szerint Alfonzó király ma reggel 9 órakor vérhast által előmozdított sorvadás következtében meghalt.

Madrid, nov. 25. Az összes csapatok a laktanyákban konszignáltak. A miniszterek valamennyien a pardo várakba mentek, csupán Canovas és a hadügyminiszter

Noyable ur eleint ellenszegtült. Aztán engedett. De az operába érve, unatkozni kezdett s kijelenté, hogy azonnal hazamennék és lefekszenek, tekintetbe véve különösen azt, hogy egy „tengeri rák amerikaiasan“ legalább tizenöt frankba kerül.

— Nem akarsz elvinni? kérdé Noyable asszony, megbotránkozva a hitvestársi smuczigságon.

És elbocsátva takarékos férjét, eltűnt a tömegben, mielőtt az magához térhetett volna bámulatából.

Másnap a derék férj levelet kapott, mely így hangzott:

„Ettem tengeri rákot amerikaiasan. „Roppant kitudó volt és azzal ma „radok, aki megvacsoráltatott.“

Még csak a nevét sem írta alá. És ezen levél folytán „háborodott meg“ egy kissé a tisztelteméltó Noyable ur.

Midőn a fürdőszolga átadta neki a vereshagymát és a cayennei borsot, épen egy nagy köteget bontott ki, mely tele volt mindenféle zöldséggel, miket több papircsomóban hozott magával.

S midőn a fürdőtulajdonos egy félórával később az ajtóhasadékon benézett, látta, hogy Noyable ur mint reszeli és metéli a zöldségeket gyászos arczifejzéssel.

És reszelés, metelés közben, halkan e szavakat mormogá:

— Szarvakat raktak rám, megcsaltak... mint Robinet-t... egy tengeri rák miatt!

maradtak Madridban, hogy minden eshetőséggel szembezállhassanak.

A miniszterváltások hire, mint a Pesti Hírlap újabban értesül, nem volt egészen légből kapott. A hivatalos czáfolatok dacára áll az, hogy nem rég a kabinetben két miniszter távozását beszéltek meg. Az első Kemény Gábor báró miniszter lesz, aki helyett Beniczky Ferenc mostani belügyi államtitkár fog kinevezetni közlekedési miniszterré. A másik Pauler Tivadar igazságügyi miniszter, aki egészségi okokból lép viasza s helyébe Szentgyörgyi államtitkár nevezetik ki. — E hirt mint a nevezett lapok tudósítója előre biztosítja a kormánylapok szokás szerint demantálni fogják, azonban a megállapodások tényleg megtörténtek, még pedig olyképen, hogy a változás tavasszal történjék meg.

A képviselőház (pénzügyi bizottsága) hétfőn tartott ülésében folytatta a közmunka- és közlekedéstügyi miniszterium 1886. évi költségvetésének tárgyalását. Több tétel jelentékenyebb vita nélkül megszavaztatott, mire a költségvetés tárgyalása megszakítottán, a bizottság tanácskozás alá vette a temes-bega-völgyi vízszabályozási társulat pénzügyi viszonyainak rendezéséről szóló trjvaslatot.

A bizottság általánosságban és rövid vita után részleteiben is elfogadta a trjvaslatot.

A szerb-bolgár háboru.

— Nov. 26.

Az újabb táviratok ezeket jelentik: Bukarest, nov. 25. (Délben) Widdin környékén az ágyuzás egész éjjel folyt. Ma reggel 6 órakor Smardanból és Tatardsikból nagy számmal oda rendelt szerbek támadást kíséreltek meg, azonban három órai harc után visszavertek.

Belgrád, nov. 25. A Duna- és Drinahadostályokból álló szerb közép-hadtest Milán király személyes vezérése alatt tegnap a bolgárok nagy erővel keresztülvitt támadását visszaverte, s a bolgárokat a Dragomán-szorosbéli hadállásokon túl elűzte.

Belgrád, nov. 25. A háboru színteréről biztos adatok hiányoznak. Teljesen hiteles jelentések nem érkeztek, de sokféle hírek keringenek. Beszélnek, hogy a királyné táviratot kapott, hogy Beniczky ezredes a bolgárokat a Dragomán szorosnál megverte, s ezért a király által azonnal tábornokká neveztetett ki. Más verzió szerint azonban Beniczky hadosztályával együtt elvágatott a hadsereg zömétől, mindamellett a bolgároknak az ő hadállása ellen intézett támadását visszaverte. Azt, vajjon a szerbek még birtokukban tartják-e Zaribródot Trnt, és senki nem tudja bizonyosan, egyesek azt állítják, hogy igen, mások azt, hogy nemi.

E szavakat hallva a fürdőtulajdonos fölháborodott, mert őt hívták Robinetnek. De csakhamar megnyugodott, tekintve vendége lelki állapotát.

— S még hozzá amerikaiasan! — sóhajtá a szerencsétlen fűszeres... Majd kapsz most amerikaias tengeri rákot óh Julia, mivel annyira szeretted!

*

A fürdőtulajdonos még jobban elámult; látva, mint tölti meg Noyable ur a kádát tiszta forró vízzel.

Midőn tele volt, behajigálta zöldségeit, a borsot és a hagymát.

— De hisz főzni készül! mormogá Robinet ur, karjait égnék emelve. Ki látta ezt! Levest főzni fürdőkádban?

— Megvan! kiáltá Noyable ur, szakácskönyvében lapozgatva... Semmi sem hiányzik... De mégis... a só!...

S tragikus mozdulattal egy marék sót hajtotta a fürdőkádba. Aztán maga is beleugrott, fölkiáltva:

— Így ni, most én is „amerikaiasan“ leszek. Így legalább sajnálni fog Julia!...

*

Robinet ur és a fürdőszolga berohantak. Már vörös volt, mint egy tengeri rák. Még két perc és Noyable ur megfőtt volna.

Most már kissé jobban van, de az isten adtát el kellett vinni a bolondok házába, honnan bűnös hitvestársa bizonyára nem fogja kiszabadítani.

A helyben székelő követek tegnap értekezletet tartottak, s délután 3 órakor együttes jegyzéket intéztek a még Pirotnban tartózkodó Milán királyhoz és Szófiába a bolgár kormányhoz, fölszólítván a hadviselő feleket, hogy az európai béke érdekében a további vérontástól tartózkodjanak és a háborut szüntessék be.

Ma reggel 5 órakor már megérkezett Milán király válasza, melyben kijelenti, hogy a hatalmak óhajlásának aláveti magát.

A második korosztály holnap elutazik Nis felé. Szerbia még 80,000 embert képes a harcra küldeni, a megrendelt új ágyuk és löfegyverek már megérkeztek.

Ma este újabb sebesültszállítmány érkezett Nisből. Eddig itt 2000 sebesültet ápolnak. A szerbek vesztesége a háboru kezdete óta holtakban és sebesültekben 4—5 ezer főre sug.

Szófia, nov. 25. (Bolgár forrásból.) Tegnap a szerbek megtámadták előőrseiket Zaribród előtt. A támadás egy órai ütközet után visszavertették. Erre a mi csapataink nyomultak előre, de eredménytelenül. Az ellenség nagyobb számu gyalogságot állított föl az ut jobb és baloldalán. A mi csapataink teljes rendben visszahúzódtak.

Hadseregünk két szakasza ma reggel párhuzamos irányban átlépte a szerb határt. A szerb előőrsek visszavonultak egy sánczokkal körbezárt magaslat felé, melyet mi csekély veszteséggel elfoglaltunk. Erre a szerbek az egész vonalon visszavonultak és megerősített hadállást foglaltak el Pirotn előtt.

Belgrád, nov. 25. Tegnap egész nap Zaribród és Pirotn közti változó sikerrel folyt a harc. Végül a bolgárok visszavonultak tegnapi hadállásaikba Zaribród környékére. A szerb főhadiszállás Pirotnban maradt. **A szerbek mindenütt visszatértek a szerb területre.** Lesjanin semmiféle hirt sem ad magáról; azt hiszik, hogy kikérülni akarván a veszélyt, hogy elvágják visszavonulási útját, idejelenkorán visszatért szerb területre.

A bolgár hadsereg a ruméiai csapatokkal együtt több mint 70 ezer emberből áll: míg a szerb harcsoatok száma ez idő szerint alig tesz 50,000 embert.

Pétervár, nov. 25. Oroszország kezdeményezése a Szerbia és Bulgária közti béke létrehozata iránt Bécsben és Berlinben kedvező talajra talált. A három császári hatalom összes befolyását érvényesíteni fogja Szófiában, Belgrádban és esetleg Konstantinápolyban, hogy haladéktalanul beszüntetessék az ellenségeskedés és ha a többi nagyhatalom közreműködését e részben megtagadná, szükség esetén maguk fogják az intézkedéseket megtenni.

Konstantinápoly, nov. 25. A hatalmak megegyeztek, hogy a hadviselő felekhez együttes sürgető jegyzéket intéznek, s ebben felszólítják őket az ellenségeskedés azonnal való beszüntetésére. A szerb kormánytól a hatalmak ezen lépése már teljes sikerrel megtétt. A mi a bolgár kormányt illeti, a Szófiával való távirati forgalomban fölmerült nehézségek következtében a hatalmak képviselőihez intézendő utasítások közvetítése egy kis halasztást fog ugyan szenvedni, de azért valószínű, hogy a hatalmak ez iránti lépése már ma Szófiában is megtétt, vagy közvetlen küszöbön áll. Hogy e lépés Szófiában is eredményes lesz, senki sem kételkedik benne, tekintettel arra a nagy felelősségre, melyet a bolgár kormány ellenkező esetben magára vállalni kénytelen volna.

Ujdonságok.

— November 26. —

— **Báró Wodiáner Albert** ma Szegeden időzött s délelőtt tisztelgett Kállay Albert főispánnal és Pálffy Ferenc polgármesterrel.

— **A Tisza apadása.** A Tisza vízszintje a legalacsonyabb fok felé közeledik városunknál. A vízszint tegnaptól mára 1.83 méterről 1.72 méterre esett le, az apadás tehát 16 centiméter. A mai táviratok szerint a Tisza folyó felső részén is egyre apad s apadnak a mellékfolyók is.

— **Ivánkócs János** rókus plébános ünnepélyes beiktatása ma délelőtt ment végbe a rókus templomban. A beigta-

tást Rózsa Ferenc esperes-plébános teljesítette. Az ünnepélyen a hatóság részéről a polgármester s a városi tanács tagjai vettek részt.

— **Az idei építkezés.** „Idei építkezésről“ már ezidőszent alig szólhatni, mert az építkezés apró javításokra szorítkozik. Ilyenekről is csak egy-két kérvény érkezik hetenkint a bizottsághoz. A lefolyt héten kérvényeket nyújtottak be: Gábris Ferencné boltjátó kivágásra (a Fertő-utcában), Gera János faszín építésére (a római-köruton.) A bizottság helyiszemléket tart s ezeknek alapján fogja javaslatba hozni az engedélyek kiadását.

— **A színház építése.** Színházunk lassan-lassan kibontakozik már hamvából. Óriás gerendázat hálózata ül már a kormos falak fölött s a munka napról-napra serényebben halad. A tetőzetszék teljesen föl van állítva, a hátsó színpad falazatának nagyrésze elkészült, a proscenium fölött a vasrészek el vannak helyezve s a falazat is befejezéshez közeledik. A munka szabályszerűen folyik s naponkint 60—70 ember dolgozik az építésen.

— **A vámhivatalnokok védelme.** A gazdák, kik Szeged piaczeit látogatják, panaszkodtak a városi vámhivatalnokok ellen, hogy azok alig hogy a nap lemegy, a forgalmat beszüntetik, a kaput elzárják. Így aztán ha a vidéki gazda később érkezik a sorompókhoz, ott is virraszthat a hidegben. A lapunkban kifejezett panasz ezuttal csupán az ujszegedi vámközvetőket érintette, akik ma megjelentek szerkesztőségünkben és elfogadható védelemmel mentették eljárásukat. Igaz, hogy a vámkapuk az esteli órákban bezáratnak s hogy azután a vám alá eső czikknek nem hozhatók, de ezt a megalkotott s jóvá hagyott vámszabályzat parancsolja így „a behozatalra vonatkozó rendszabályok“ 10-ik §. második bekezdésében, mely a következőképen szól: „A díjszabályzat alá tartozó többi tárgyak behozatala is április hó 1-től szeptember hó végeig reggeli 4 órától esti 9 óráig, a többi hónapokban pedig reggeli 6 órától esti 8 óráig eszközölhető csak.“

— **Szegedi zenetanár Amerikában.**

Nagy hangverseny volt New-Yorkban f. hó 20-án s a Szegedre érkezett amerikai lapok, az angol „Herald“ és a német „New-York Revue“ hírül adják, hogy a „Steinway-Hallban“ tartott jótékonycélu hangversenyen egy magyarországi zenetanár is részt vett. A New-Yorkban koncertező magyar zenetanár az ifjú Moór Manó, aki a múlt évben még a szegedi zeneiskolának volt tanára s a nyáron Amerikába költözött szülei után. Az amerikai lapok leírása szerint Moor Manó a hangversenyen három számban vett részt. Játszta Liszt magyar rapszódiját, nagy hatással. A hangversenyen több magyar volt jelen, kik tüntettek lelkesedésekkel. — Moor mint komponista is fölépelt s mint a német „Revue“ írja „a tehetséges ifjú magyar zenésznek szép keleties zenéjü románzáat Frankó Zsanette kisasszony játszta, kinek számára a szép románzot a tehetséges szerző készítette.“ A nevezett amerikai újságok azt is írják, hogy Moór Manó a télen át több hangversenyben fog részt venni, s a nagy zenetársasággal megteszi a körutat Délamerikában, honnét a jövő tavasszal Londonba mennek hangversenyezni.

— **A tej.** A városi vegyész urhoz közvetítjük a közönség köréből hozzánk a piaci tej rosszasága miatt eljuttatott panaszokat. Egybehangzó a panaszok, hogy a piacon vásárolt tejek teljesen élvezhetlenek, savanyuk, gyakran melegítés előtt megvastagodnak a beléjük kevert idegen anyagtól, forralás után pedig valóságos péppé sűrűsödnek össze. Nem tudjuk, mennyire teljesítetik a piaci éllelmi szerek megvizsgálása; főltezzük, hogy az rendszeren eszközöltetik, de ugy a piaci rendőrségnek, mint a vegyésznek ovatosnak kell lenniök a vizsgálatnál, meglepve teljesíték azt, mert a visszaélést elkövetők, mint látszik, kijátszák őket.

— **Nehéz volt a suba.** Egy suhanc, szárig-
sáros rámás csizmában, szép virágos, tulipános,
puhaszörű subát kínált az embereknek megvételre
a belváros utcáin. Gyanusan nézett rá mindenki,
tél van, hát minek adja el ez a legény a subáját,
bizonyosan nem jó uton került a vállára. Szóval a
subának nem akadt vevője, míg a belvárosi rend-
ősbiztos meg nem látta. A biztos kérdőre fogta a
legényt, akinek Szilágyi Bálint a neve, s ő is
csak azt kérdezte tőle: mért adja el a szép, czifra
subát. A suhanc nagy zavarában eképen felelt:
Instálom, nagy utra készülök, hát mondom — ne-
héz lesz ez a suba. Ezt a mehetséget per-
sze nem fogadta el a biztos, annál kevésbé, mert
a minapában a legény kezén levő subához hason-
lót loptak el a piacon.

— **Rémület a vonaton.** Az osztrák-
államvasutnak a tegnap éjjeli omnibusz-
vonatán nagy rémületet idézett elő Kis-
telek és Szatymaz között egy részeg
utazó veszélyes garázdálkodásával. Kevés
hija volt, hogy balesetet nem idézett elő
a vonaton az esztelen, ittas ember. Kis-
telek alatt egyszerre erős lökést éreztek
az utasok, mire nagy rémület keletkezett.
Három nő csaknem ájulásba esett, az
utasok az ajtókhöz tolongtak. Ezalatt a
vonat menete egyre lassult, s minden
pillanatban valami katasztrófát vártak a
megrémült emberek. Mi történt, mi tör-
tént? Hallatszott ki az ablakokon. A vas-
uti közegek lecsendesítették az utasokat,
hogy már vége a bajnak, a mi nem volt
egyéb, minthogy egy Vajda János nevű
ittas pinczér valahogy a fékezőhöz jutott,
s azzal elkezdett játszani; hol megszorí-
totta, hol visszacsavarta. Ebből a veszélyes
játékból a legnagyobb szerencsétlenség is
keletkezhetett volna. A részeg frátert elő-
vették s miután még tovább szilajosko-
dott, bezárták a pakoló kocsi s Szeged-
en átadták az éjjeli szolgálatot teljesítő
Szekula rendőrbiztosnak. A vizsgálat meg-
indított ellene s a büntető törvény-
könyv szerint szigorú büntetés vár rá.

— **Megtámadott rendőr.** Lármás vias-
kodás színtere volt tegnap estefelé a hid
ujszegedi oldala. Két torontáli szerb le-
gény szilaj kedvében megtámadta a hid-
rendőrt s tán véres következménye lesz
a verekedésnek, ha a hidat seprő embe-
rek segélyére nem sietnek a letepert
rendőrnek. A támadás ott kezdődött,
hogy a szerbek, Berezan Szvetozár deszki
és Koledni Dusó gyálai legények a hid-
bárczát eldobták az uton s midőn a
rendőr követelte azokat, oda kiáltották:
hogy ott van a földön, szedje össze a
rendőrség! A megsértett rendőrlégény
erélyes föllépésére a szilaj legények le-
ugráltak a kocsi s megkezdődött a
dulakodás. A markos szerb-legények
csakhamar ott térdeltek a rendőr mel-
lén s a verekedés egészen komoly alakot
öltött, midőn a segély megérkezett. A tá-
madókat a városházára kísérték, hol a
rendőri közeg bántalmazásáért megindit-
tatott ellenük a vizsgálat.

— **Vérgőz gyerek.** A rendőri ese-
tek krónikája ritkán jegyzett föl olyan
esetet, mint tegnap történt a Széchenyi-
téren, a vásáros bódék között. Egy vé-
rengző gyereket láttak az emberek s
megdöbbenek a látványtól. Vér futotta
el a szemét, arca kikelt a színeből, úgy
toporzékolt s forgatta a bicskát a kezé-
ben Vitye Ferencz suszter inas, aki nem
nyugodott, még meg nem szurta Bauda
Nándor 14 éves fiút. Egymás mellett volt
a sátoruk, a Bauda fiu apjái és Vitye
Ferencz gazdájái s a két fiu valami fö-
lött összeveszett. A vad gyerkőc, Vitye
Ferencz ellenfelét bicskával támadta meg
s annak száját hasította végig két helyen.
Még azután is hadonázott a kis vérgőz
a sátrak között sokáig. A megsértett fiu
apja ma panaszt tett a rendőrségnél s a
bicskás suszterinast letartóztatták.

Fővárosi levél.

Budapest, nov. 25.

Mint egy rendezett viszonyok közt
élő, kissé kaczer dáma készülődik fővá-
rosunk a téli saisonra. Azaz hiszen már
benne is vagyunk, alkonyodóra hajlik az
ősz, — de hisz tudvalevő, hogy a tulaj-
donképeni saiont Budapesten még most

is csak onnan számítják, ahonnan a piri-
pócsi haute volée: Vízkeresztől hamvazó
szerdáig.

Más fővárosban kezdődik a saison az
őszi lombhulláskor, az első pirosságtól, a
mit az őszi szél valamelyik uri dáma pi-
káns orrocskájára csókol. Ez annyit je-
lent: szép természet, isten veled, viszont-
látásra. — A szép természetet felváltja
hasonlóképen igen szép terem, a szalon.
Minálunk azonban ez nincs így. A szép
természetnek ugyan bucsut mondunk mi
is, de nem vár helyette szalon, hol a szel-
lem sziporkázik szép szemek tűzétől. A ma-
gyar nő ősszel visszavonul. Szegeden bezár-
kózik szobáiba s úgy unatkozik. Buda-
pesten este színházba megy s így unat-
kozik. (Mert köztünk mondva a reper-
toir átkozottul unalmas.)

No de hát ne feszegessük örökké
ezt az unalmas szalon kérdést, melybe
ugy bele esik az ember őszi és téli leve-
lek írásakor, mint a tengeri betegségbe
a tengeren. Pedig hát a mi társadalmunk
nem tenger, mely hullámszik, hanem tó-
csa, melynek vize áll. Igaz, hogy néha
csinos Nayadok fölverik a habokat, —
de ezek a nayadok többnyire egyformák:
fitos orr, pikáns áll, karsu termet és
egy férj, aki nem akar elválni. Többféle
alakban bukkan föl, de csak egy személy.

Képzeltetni, mit ér az olyan társa-
dalmi élet, mely megelégszik avval, hogy
örökké csak egy nőn „rágódjék“ és az a
nő is színésznő.

Ilyen társadalmi élet van Aradon,
Rév-Komáromban vagy Jászfényszaru is,
— sőt Szegeden is, s ha jól értesülök, ez
utóbbi helyen e tekintetben még különb
is, daczára annak, hogy nincsennek szí-
nésznoi.

No de bocsanat. Nem szemrehá-
nyáskép hozom ezt föl a jó fővárosnak.
Jól tudom én azt, hogy nagy különbség
van a közt a „rágódás“ közt, amit a fő-
városban szoktak cselekedni, s amit a
vidéken. A vidéken ennek neve „pletyka“,
a világnak ez a leggrutabb teremtménye, leg-
csunyább vénasszonya. Ellenben a fővá-
rosban a neve „fecsegés.“ Ártatlan idő-
töltés, minden roszakarat, minden keserű
iz nélkül, anélkül, hogy az illető nő rej-
tett titkaiba kívánczoznánk avatkozni és
mindig bizonyos hódolattal kecasei iránt.

De mint mondám, társadalmunk ke-
vés alkalmat szolgáltat ilyen fecsegésre.
Mi nem szép nőkről fecsegünk (Pálmai
Ilkát kivéve) — hanem Vadnai Károly-
ról, Tisza Kálmánról, Gazdagh Imréről és
néhány Blaustrumpfról.

Hanem a farsang fölvirradtával a
helyzet megváltozik. A téli álomba me-
riülő társadalom egyszerre felébred és
mozgékonyvá, fényessé válik a saison,
mint akármelyik világvárosban.

Most azonban még csak készülődik
a fölébredéshez.

A napokban a parlament bizottsá-
gainak egyikében az operáról folyt a
szó. Több képviselő haza akarta küldetni
drága primadonnákat oda, hol a citro-
mok virulnak, és több a gesztenye, mint
a dugaszdag gázsi.

A jubiláris Tisza Kálmán kelt védel-
mére a megtámadott primadonnáknak és
gázsiknak, — amit senki sem várt a
flegmatikus premiértől.

Az egyik rész azt tartotta, hogy van
nekünk elegendő és jó erőnk idehaza is,
nem kell a külföldre szorulnunk, ellen-
ben pénzünk minél kevesebb van idehaza.
Tisza Kálmán pedig azt hangsúlyozá,
miképp módot kell nyújtanunk arra, hogy
a nagyurak is jól érezzék magukat fővá-
rosunkban.

Őszintén szólva, ez egyszer én a
Tisza Kálmán pártján vagyok. Két
külföldi művésznőről lehet szó: Wilt-
néról és Turolla Emmáról. — Aki
figyelemmel kíséri a főváros társadalmi
köreit, észreveheti mily óriási érdeklődéssel

kíséri a közönség ezen két művésznő sze-
repléseit s megvagyok győződve, ha nem
szerződötték őket, operánktól egészen el-
hídegedik a közönség. S a közönség ki-
vánata parancs.

A Kisfaludy-Társaság ma tartotta
havi fölolvásó ülését iszonyu nagy közön-
ség előtt, melynek kedvéért az önk le-
velezője számos társával együtt nem jut-
hatott be a terembe. S így a legjobb
akarattal sem irhatott a felolvasásokról, ha
csak ily czímmel nem „riport az ajtó előtt.“
Én már megbocsátottam a közönségnek
ezért, állván az nagyrészt hölgyekből, s
önök is megfogtak bizonyára becsátani,
végződvén ezen levél imigy hamarabb.
De mindenesetre fényes bizonyítéka ezen
kinnrekedés annak, hogy a művelt publi-
kum immár nagyon érdeklődik a felolva-
sások iránt.

A képviselőházban ama bizonyos
kézcsókról szolt tegnap a nóta. Olay
Szilárd képviselő meginterpellálta Széche-
nyit: mint magánember csókol-e kezét a
királyfinak, vagy mint felelős miniszter?

A kormánypárt folytonos derült ma-
gaviseletet tanusított az interpelláció
alatt. Ugy látszik, nem igen tekinti va-
lami szörnű dolognak azt, ha egy em-
ber, véletlenül miniszter kezét csókol va-
lakinek.

Szó sincs róla. A kézcsókban van
élvezet és nem mindig bír a sarat mászó
szolgaság jellegével.

Anyánknak, apánknak megcsókolni
a kezét egyáltalán nem bír a szolgaság
színezetével, valamint nem bír, ha ked-
vesünk játékszerű kezeckéjét halmozzuk
el csókjainkkal. És kétségtelen, hogy a
kézcsókok jogosultságát, élvezetét senki
sem tagadja el.

Am az is kétségtelen, hogy azon
kézcsókok jogosultságát, amelyeknek lát-
szata bizonyos alázatosságot, senki által
nem várt, nem kívánt szolgáltságot fejez
ki, az önértetes ember nem ismeri el s
mindig aggodalom tölti el szívet, ha ilye-
neket lát vagy hall.

De ugy látszik a kormánypárt tagjai
nem találnak aggodalomra méltó okot
ebben.

Pedig van.

A nemzetek természetét, nézetét és
szokását felső helyről legkönnyebben lehet
idomítani. Ha az ország főurai, magas-
rangu hivatalnokai a nyilvánosság előtt
komédiát játszanak, ha ezek félredobják
önérzetüket s udvaroncokká válnak, ha
szóval a nép nem lát maga előtt jó pél-
dát, megmarad-e olyannak, olyan nemes-
nek, büszkének, jónak, mint esetleg volt?

Ha a miniszter kézcsókkal járul a
királyi elé, ha a miniszter kezét csókol-
gatják sorra a polgármesterek (mint nem rég
Haller kolozsvári polgármester a minisz-
terelnök kezét): vajjon a legelső sorban kö-
vetkező hivatalnokok nem utánozzák-e a
felebbvalókat? És vajjon mi történik majd
akkor a nemzettel, ha például a polgárme-
sternek a főjegyző, ennek a tanácsnokok
és így lefelé mindenki csókolja a főnöke,
főlebbvalója kezét?

Hogy mi történik?

Azt hiszem, nem igen kell megjó-
solnom. Ez előrelátható.

Mindenesetre igen érdekes lesz Szé-
chenyi válasza Olay Szilárd interpel-
lációjára.

Szerváczius.

Meghívó.

A szegedvidéki méhész-egylet f. hó
25-án esti 6 órakor (reáliskola I. em.)
méhész-estélyt tart, melyre ugy az egy-
leti tagokat, valamint a n. é. közönséget
tisztellett meghívja

az elnökség.

Tárgy:

1. Miként méhészkedem. Szél József.
2. Szeged vidékének 1885. évi mé-
hészete. Vánky József.

Legujabb.

Országgyűlés.

Budapest nov. 26.

A képviselőház ma tartott ülésében
letárgyalta a közjegyzői törvényja-
vaslatot s azt Gáll előzetes és Veszter Imre
módosítványával elfogadta. Vita kevés
merült föl. Az így elfogadott javaslat a
szombati ülésben fog végleges megszava-
zás alá kerülni.

Napirend előtt Fejérvary báró, hon-
védelmi miniszter terjesztett be két érde-
kes jelentést a katonai alapítványoknak
miként való fölhasználása és a Ludovica
akadémia állapotáról.

A pénzügyi bizottságnak a Béga-
völgyi vízszabályozási társulat pénz-
ügyeire vonatkozó javaslat iránti jelenté-
sét, melyet Hegedüs Sándor előadó ter-
jesztett be, keddre tüzte ki tárgyalásra
a ház.

A szerb-bolgár háború.

Nis, nov. 26. (Hivatalos.) A
nagy hatalmak részéről tett lépések
következtében tegnap este a szerb
csapatparancsnokok parancsot kap-
tak, hogy szüntessék meg az ellen-
ségeskedéseket és értesítsék erről a
bolgár parancsnokokat is. A rossz
idő miatt és annak bizonyítékául,
hogy Szerbia a hatalmak által java-
solt fegyverszünetet elfogadja, a szerb
hadsereg Pirot környékén állást fog-
lalt, az előre tolt hadállásokban csak
előőröket hagyva hátra.

Pétervár, nov. 26. A Journal de
St.-Petersburg a bolgárok erélyes véde-
kezéséről szólva, oda nyilatkozik, hogy
a bolgárok által kivívott sikerek a haza-
szereteten kívül a bolgár nép harcias
szellemének is tulajdonítandók. A tisztok,
kik kiképezték a fiatal bolgár hadsere-
get, tanítványaikkal meg lehetnek elégedve.

Mindamellett sajnálatos a forradalom
előidézőinek könnyelműsége, kik koczká-
rára tették országuk és a keresztény Ke-
let sorsát és ekként szembe állították az
eszélyességet a történelem által megszen-
telt rokonszenvvel. Az idézett hírlap sze-
rint az orosz vöröskereszt-egylet intézke-
déseket tett, hogy a bulgáriai és szerbiái
vöröskereszt-egyleteket hathatós és gyors
segélyben részesíthesse.

Belgrád, nov. 25. (Délután 1 órakor.)

A „N. Wiener Tagblatt“ jelentése: A szer-
bek leveretéséről szóló első hír az osztrák-
magyar követséghez még a vereség es-
tében megérkezett a harcztérrel az ott tar-
tózkodó Pintér katonai attachétól. A hír
nem hatolt ki mindjárt a közönség közé,
csupán a hírlapírói körökbe, melyekkel
pár órával előbb a külügyi hivatal vezetői
megnyugtató híreket közöltek. Maguk a
miniszterek is csak kedden délután tud-
ták meg először a valódi tényállást. S
így a táborkar husz órán át hagyta ugy
a királyné, mint a miniszteriumot a esa-
lódásba élni, hogy Beniczky és Topalovics
paralizálni fogják más pontokon a
vereséget.

Pirot, nov. 26. Az Extrablattnak
jelentik a szerb táborból, hogy a
bolgár táborba küldött parlamentaire
tegnap d. e. 11 órakor visszaérke-
zett a kapott válasszal.

Az ellenségeskedés beszünteté-
sére még nem adatott ki a parancs.
A király ma hajnalban Belgrádba
tért vissza; a főhadiszállás Nis-
ben van.

A Nisben összpontosított csapa-
tok parancsnokává Topalovics ezred-
dest, e kitűző és érdemes tisztet ne-
vezték ki. A hadsereg és a nép
egyaránt átérzik a helyzet komoly-
ságát. A tegnapi ütközet Sukowsk-
Most mellett igen heves volt és
mindkét fél jelentékeny vesztesége-
ket szenvedett.

Belgrád, nov. 26. (Éjjel érkezett
ered. sürgöny.) A miniszterek tanácsa
ma elhatározta, hogy a királynak és Ga-
rasasinnak a háboru folytatását ajánlja.
E határozatot délután vitték a főhadi-
szállásra. A második készütség a ha-
tárra megy Általában a háboru folytatá-
sát kívánják.

Milán lemondása.

Bécs, nov. 26. A Politische Korrespondenz írja: A bécsi szerb követség kinyilatkoztatja, hogy **abszolúte semmit sem tudnak arról, mintha Milán királynak az volna szándéka, hogy trónjáról leköszönjön és elhagyja Szerbiát.** A Timesnek erre vonatkozó közleménye nyilván nem egyéb szándékos koholmánynál.

A konferenzia.

Konstantinápoly, nov. 26. Az értekezlet tegnapi ülésén Angolország meghatalmazottja föntartott bizonyos kikötéseket, minél fogva az ülés eredménytelenül oszlott szét. Az értekezlet szombton tartja zárulását.

A spanyol király halála.

Madrid, nov. 26. Mercedes hercegnőt királynővé fogják kikiáltani; a regens Krisztina királynő

leend. Sagasta új kormányt alakít. Madridban teljes nyugalom van. Valószínű, hogy a miniszterek a kortes megnyitáig hivatalban maradnak. A kortest haladéktalanul összehívják.

Páris, nov. 26. Mint a Figaro írja, Don Carlos egyik barátja kinyilatkoztatta, hogy a pretendens egyelőre Velenczében marad, s ott várja be párhiveinek határozatait.

Dicső Szent-Márton, nov. 26. Kisküüllőmegye törvényhatósági bizottsága 10,000 forintot szavazott meg az erdélyrészi közművelődési egyesület javára.

New-York, nov. 26. Hendricks, az Egyesület-Államok alelnöke, tegnap Indianapolisban hirtelen meghalt.

London, nov. 26. Mostanáig 86 szabadelvű és 86 konzervatív, továbbá 5 parnellista választatott meg.

Szerkesztői üzenet.

Szűcs Kálmán urnak. Helyben. Amint látja, költeményeit mai számunkban közöljük. Igen megörvendeztetne, ha szerkesztőségünkben meglátogatna bennünket.

N y i l t t é r .

A Széchenyi-tér keleti oldalán épen most folyamatban levő

asfaltirozás

alkalmával egyidejűleg ajánlom magamat udvaroknak, kapualjak, gyári- és pinczehelyiségek asfaltirozására, nedves falak száraztételére, ugyszinte faczement és tetőpéppel való befedések elvállalására.

Biehn János

asfalt-vállalata, asfalt csövek, asfalt tetőpép és faczement gyára Budapesten. Felvilágosításokat szíveségből adnak: **Reitzer Jakab és fia Szegeden**

Ma, pénteken

a Gruber-féle vendéglőben
halász által főzött
szalonás-csuka-estély

lesz
ONÓDY KÁLMÁN zenekarának közreműködése mellett,

Tisztelettel
Gruber Gusztáv,
vendéglős.

Ma, pénteken

A PRÓFÉTA
éttermében

ifj. Erdélyi Náci

személyes közreműködése mellett

A SZEGEDI ELSŐ ZENEKAR
játsszik.

Főszerkesztő: **ENYEDI LUKÁCS.**
Felelős szerkesztő: **KULINYI ZSIGMOND.**

Am 1. und 15. eines jeden Monats beginnt ein neues Abonnement auf das oppositionelle

„Budapester Tagblatt“

dessen Pränumeration hiemit der deutschlesenden Bevölkerung empfohlen wird. Wie bisher wird das „Budapester Tagblatt“ unabhängig nach jeder Richtung bleiben, frisch und interessant sein und den Lesern stets die besten Arbeiten und neuesten Nachrichten vorlegen. Ein Hinweis auf unser Blatt und unsere hervorragenden Mitarbeiter genügt.

Im politischen Theile brachten wir Artikel von:

Graf Albert Apponyi, Stefan von Bittó, Graf Aurel Desseffy, Klemens Ernusti, Franz Fenjessy, Bela Grünwald, Emerich Hódossy, Ferdinánd Horváthy, Ludwig Horváth, Paul Királyi, Albert Kovács, Paul von Somssich, Ladislaus Tomcsányi, Emerich Veszter, Adolf Jay, Graf Robert Hefelingsky.

Im feuilleton veröffentlichten wir Arbeiten von:

Kornel Ábrányi jr., Emil Ábrányi, Madame Adam (Juliette Lambert) in Paris, Helene von Beniczky-Bajza, Graf Nikolaus Bethlen, Francis Braemel in London, Jules Claretie in Paris, Gregor Csiky, Graf Karl Corinini in Görz, Baron Carlos von Gagern in Dresden, General Richard Gelich, Baron Nikolaus Horváth, Hieronymus Korn in Dresden, Koloman von Miksháth, Bernhard Moldauer in Wien, Emil Peshkan in Frankfurt a. M., Elise Polka in Deuk a. R., Gräfin Anna Pongrácz in Wien, P. A. Rosegger in Graz, Leopold von Sacher-Masch in Leipzig, Thomas von Szana, Dr. Ludwig Tolnay, Bela von Tóth, Emil Maria Vacanoin St-Pölten, Hermann Vamberger, Johann Vajda, Johannes Biegler in Mien.

Unsere Romanbeilage wird wie bisher, so auch in Zukunft die besten Hervorbringungen der Weltliteratur publiziren.

Gegenwärtig publiziren wir eine humoristische Erzählung von

Moriz Jókia: Ein Putsch in Rumänien.

Im Laufe des Monates November folgt eine Novelle von

Karl Erdmann Edler: „Baldine.“

Im Laufe des Monates Dezember publiziren wir nach diesen Meisterwerken der Literatur einen kleinen Roman von

Kolom. Miksháth: Das Gras von Lohina.

Die Abonnementspreise betragen für einen Monat fl. 1.20 für drei Monate fl. 3.50 für ein halbes Jahr fl. 7.— für ein Jahr fl. 14.—

Neueintretende Abonnenten, welche das „Budapester Tagblatt“ auf drei Monate pränumeriren, liefern wir das Blatt gleich nach erfolgter Einzahlung des Abonnementsbetrages bis zum 1. Jänner 937-4-2

gratis.

Administration des „Budapester Tagblatt“, Budapest, Gittergasse, Karlskaferne 7.

Az ezerszeresen kipróbált háziszernék: „a valódi”
Pain-Expellernek
horgonyval
egyik családban sem kellene hiányozni.
Ára 40 kr.

Rendkívüli nagy választékban kapható:

MAYER FERDINÁND és FIA
vaskereskedésében Szegeden
budweisi, blanskoi és tatai gyártmányu

porcellán kályhák és kandallók,

fehér, zöld, barna és majolika színekben, mindeuféle alakokban. Fa, szén és koakszfűtésre. — Nemkülönbén nagy választékban vannak raktárunkon 853-20-19

öntött vaskemencék
fa és szén fűtésre.

Eredeti Friedlandi és Meidinger-féle kályhák fekete vagy fehér zománcu köpönynyel.

Takaréktűzhelyek

vaslemezből v. porcellán-táblákkal kirakva. Vidéki megrendelések azonnal teljesítettek.

Valódi

ORVOSI MALAGA-SEKT

a cs. kir. klostresneuburgi bor kísérleti állomás elemzése szerint

igen jó, valódi malaga

kiváló erősítő szer gyengélkedők, betegek, üdülők, gyermekeknek vérszegénység és gyomor gyengeség ellen. Egész és fél eredeti palaczkokban, törvényes védjegye alatt a

Vinador spanyol bornyagkereskedésnek
Bécs—Hamburg,

4 2 frt 50 és 1 frt 30 kr. eredeti áron.

Kapható Szegeden: **Barcsay Károly és Kovács Albert** gyógyszer-tárban és **Danner Péter** fia kereskedésben. Továbbá különböző legfinomabb külföldi borok eredeti palaczkokban és eredeti árak mellett kaphatók Szegeden **Kovács Albert** gyógyszer-tárban.

A **Vinador**-jegyre, valamint a törvényes védjegyre kéretik különösen figyelni, mivel az abszolút valódiság és jószágért csak az esetben vállaltatik teljes felelősség. 895

Victoria

keserűviz.

7 első rangu kiállítási-érem.

Hivatalos vegyelemzés szerint a föld legtartalomdu-sabb keserűvize (580 gr. 1000-ben). Fülülmulhatlan sikerrel használtatott következő betegségeknek: **Vértódulási hajlamoknál; a nemes szervek lobra hajlandóságainál; a légzés és vérkeringési szervek idült bántalmainál; zsiros lerakódásoknál; aranyeres és a női bántalmaknál.**

Dr. Duchek tanár, udv. tanácsos Bécs: „Kitűnő keserűviz., **Dr. Braun v. Fernwald tanár, udv. tanácsos Bécs:**

„Kitűnő hatásu.”
Dr. Lambl tanár, Varsó: „Legkitűnőbb hatásu keserűviz.”
Dr. H. E. Roscoe tanár, Manchester: „Nagy orvosi becsnel bíró viz.”

Dr. Maclagan tanár, Edinburgh: „Kitűnő forrás.”
Dr. Feigl tanár, Lemberg: „Már kis adagokban hat.”
Dr. J. Warschauer, Krakó: „Zsiros lerakódások ellen kitűnő.”

Hasonlóan nyilatkoznak:

- Dr. Gebhardt tanár, A Rókus kórház igazgatója, Budapest.**
- Dr. Patrubby György, Budapest főváros főorvosa.**
- Dr. Hollán A., Pozsony.**
- Dr. Wagner C., Linz.**
- Dr. Manussi, Linz.**
- Dr. Müntz Achill tanár, Páris.**
- Dr. Immermann H., Basel.**
- Dr. Sovatsky tanár, Moskva.**
- Dr. Semmola M. képviselő, Nápoly.**
- Dr. Margliano E. tanár, Genova.**
- Dr. Severi D. tanács, Modena.**
- Dr. Giacinto lovag, Verona.**

739—25—25

stb. stb. stb.

Csakis „Victoria“ keserűviz kérendő.

Lerakatok: Minden gyógyszer-tárban és fűszerkereskedésben.

Falragaszok, körlevelek, stb. ingyen és bérmentve. **Rendelményeket fogantosit**

Édeskuty Lajos ur
Budapest.

A Victoria forrás igazgatósága
Budapest, fürdő-utca 1.

Dr. Fischer Róbert, vegyszertudor,
előbb: Bécs, I. ker., Johannessgasse 11.,
jelenleg: Budapest, mérleg-utca 3.
vegyszertárban különlegességek vegyülműtermében
kérni következő különlegességeit ajánlja.

„Eplatoire“ tokiétesen kirija

az arczról a hajjat,
karokról, kezokről stb. Ezen szer már napig az együdüli, mely a hajgyökért teljesen kiparaszítja, minál a haj újabb növése is megakadályozatik. Egy kis üveg ára 5 frt, egy nagy üveg 10 frt.

„Szeplő-kenőcs.”
1000 frt jutalom azon hölgynek, ki ezen kenőcsnek használatát után egy a szepkelet, valamint a máj, terhességi- és napfótokat, szóval az arczból bármennyű színelenéséget el nem veszti.
Ára egy üvegének 2 frt 10 kr.

„Brasilin“ hajfestőszer
á la minute.

méreg- és érzécsenyítő meates minden tetszés szerinti színvegyüléket szőke és fekete színekből valódira és tartósra fest, a „Brasilin“-nal festett hajak az eredeti hajaktól meg nem különbözhetők. Ára egy üvegnek 3 frt 10 kr.

Felhívás a soványokhoz!
„Eau conservatoire.“ Legjobb meglőpő eredményű szer, a bört alma, fehér és liszavá teszi, a tagoknak felt, kellemes és gömbölyű formákat ad, a testnek mozgásban rugalmasságot, könnyűséget és tüdő kíméletet a legkedvezőbb körülményben, szonkivül keserűség nélkül, hogy a nyakátat és a vállakat egy kiloyai gyancpoddik. Egy literi adag 3 frt 90 kr.

Orvosi Quarzhemok
legjobb szer a pattanások kírítására. 1 doboz ára 1 frt 50 kr.

„Fanghi di solfani“ a legjobb **szér vörös orr ellen**

Szétlából származó szer, mely magát minden időben érvényesítette. 1 üveg ára 2 frt 10 kr.

„Szőkere változólabó viz”
egy meg nem becsülhető szer a szőke hajjat a későbbben beálló sötét színnel megóvni, sőt sötétbarna haj 1. óra alatt **gyönyörű aranyszőke hajra**

csodálatos fönyvel átváltozható, nem festve, hanem valódi szíjben, minál a hajnak csak színanyaga változik meg, a mi egy szivacsosál való mosás által történik. Ebből tudakozódásoknál kerék egy hajjalat mellékelni, ugyanezt aranyszőkre változtatva küldöm vissza. Egy üveg ára 3 frt 10 kr.

Természeti rizspor
ez arczán szerint fehér, pírós és sárgás a legfinomabb növénylisztből különben elkészítve. Ára egy kartonnak 60 kr.